

Len jedna filia má v púchovskom evanjelickom zbore vlastný stánok

HOŠTINSKÁ MODLITEBŇA SLÚŽI SEDEMDESIAT ROKOV

Túžbou mnohých kresťanov, aj v púchovskom zbore je, aby mali vlastný stánok, kde by mohli počúvať Božie slovo, modliť sa, stretávať sa v spoločenstve. Aj hoštinskí evanjelici od pradávna po tom túžili. Keď chceli navštíviť chrám, museli ísť viac ako päť kilometrov peši v zime, v lete. Až do roku 1948.

Po druhej svetovej vojne žilo v obci 450 evanjelikov. Kultúru a iné udalosti v obci organizovalo Združenie evanjelickej mládeže, ktoré vzniklo v roku 1941. A tak ešte viac rástla túžba miestnych evanjelikov po svojom stánku.

„Dňom 6. januára 1948 sa miestni evanjelici uzniesli na odkúpení budovy č. 75, t. č. prázdnej.“ – Takto je to uvedené v Obecnej kronike II. Uzniesli sa na tom, že túto budovu obnovia a bude slúžiť nielen na bohoslužby, ale aj na kultúrny život obce a iné udalosti. Chýbali len financie na jej vyplatenie. Miestni evanjelici urobili zbierku, pomohli aj okolité zbory. Jeden z prvých milodarov venoval vtedajší zborový farár Peter Škodáček, daroval 1000 korún, pridali sa k nemu aj ďalší funkcionári z filie a matkocirkvi. Plán odkúpenia budovy sa uskutočnil po naplnení finančnej zbierky. Práce na stavbe sa skomplikovali po uväznení vtedajšieho farára Petra Škodáčka. Jeho zodpovednosť za obnovu prevzal vtedajší zborový kurátor Július Mitana st.

Za jeho pomoci a filiálneho kurátora Jána Bučku sa obnova budovy uskutočnila ani nie za rok. Na stavbe sa pracovalo len brigádnicke, väčšinou popoludní a vo večerných hodinách pri petrolejkách. Priestory vo vnútri budovy boli zhotovené tak, aby mohli slúžiť aj na kultúrne aktivity obce a zhromaždenia obyvateľov. Bolo teda urobené aj javisko. Po usilovných a obetavých prácach a jej skromnom vybavení, bola budova a jej okolie pripravené na otvorenie a slávnostné posvätenie.

Táto slávnosť sa uskutočnila začiatkom novembra v roku 1948. V Obecnej kronike II je k tejto udalosti napísané: „Písal sa deň 14. novembra 1948 /nedeľa/ keď celá filia Hoština strojila sa k nevšednej slávnosti posviacke opravenej modlitebnice. Posviacku vykonal brat senior Ján Zeman z Trenčína spolu s bratom púchovským farárom Petrom Škodáčkom, bratom kaplánom Ladislavom Sokolom, bratom farárom Jánom Elkom zo zboru lazovského....“

Tak ako usilovne pracovali miestni evanjelici pri obnovení budovy, rovnako obetavo sa postavili aj k jej udržiavaniu a jej zachovaniu počas celých sedemdesiat rokov. Nezabúdali však pritom ani na duchovnú obnovu svojich srdc a upevňovanie viery. Prejavilo sa to najmä pri jej zachovaní v ťažkých päťdesiatych rokoch, kedy obec zasiahlo obdobie znárodňovania a združstevňovania. Hrozilo, že budova bude odobratá evanjelikom a bude slúžiť na iné účely. Vtedy sa miestni rozhodli, že vnútro budovy prestavajú. Zrušili javisko a postavili stenu, v ktorej nechali otvor len na kazateľnicu, za ktorou urobili sakristiu. Odvtedy budova a jej okolie slúžia len na bohoslužobné účely. Možno aj preto si v týchto obdobiach nepripomínali pamiatku posvätenia tohto stánku. Bolo tomu tak až pri 20. výročí, 25. výročí, 40. výročí, 50. výročí a 60. výročí. Práve k takýmto udalostiam sa snažili miestni evanjelici urobiť niečo pre jej udržiavanie. Najväčšia obnova sa uskutočnila k 50. výročiu posvätenia. Bolo treba veľa financií, veď len nová strecha z plechu stála 140 000 tisíc korún.. Tá sa natrela farbou, zhotovili sa nové ríny, hromozvod. Vymaľovalo sa vnútri aj zvonka, natreli sa stoličky. Pomáhali celé rodiny , či brigádnicke a aj finančne. A opäť za ochoty mnohých darcov a ich milodarov.

V tomto roku stála filia opäť na prahu okrúhlejšej spomienky posvätenia modlitebne. Bolo to k jej 70. výročiu. No príprava na ňu sa začala omnoho skôr - od roku 2014, aby sa všetko zvládlo. A aj tu sa potvrdila dobročinnosť miestnych evanjelikov, ale aj okolitých zborov. Filia mala staré harmónium, to už neslúžilo pri sprevádzaní spevu počas bohoslužieb. Zborové presbyterstvo podporilo zástupcov filie o zakúpenie nového organu. Bola vyhlásená zbierka na jeho zakúpenie. Zbierku podporili nielen miestni, ale aj členovia okolitých filií a tiež rodáci z obce. Vďaka nej sa mohol zakúpiť nový organ. Okrem toho sa opäť vymaľovalo vonku aj vnútri, vymenila sa opotrebovaná dlažba. Odvodnilo sa okolo budovy, upravilo sa okolie budovy. Uskutočnilo sa mnoho ďalších významných prác.

V tomto roku sa 70. výročie posvätenia uskutočnilo 7.okóbra, tiež za účasti mnohých hostí. Slávnosti sa zúčastnil senior Turčianskeho seniorátu Marián Kaňuch, konsenior TUS a farár zárieckeho zboru Miroslav Eštok a ďalší štyria kňazi okolitých zborov a tiež primátor mesta Púchov Rastislav Henek s manželkou . Slávnosť po privítaní hostí otvorila domáca zborová farárka Lenka Rišiaňová. Kazateľom slova Božieho bol senior TUS Marián Kaňuch.

Za základ zvesti si vybral z evanjelia Jána 7/37“ „ V posledný veľký deň slávnosti stál Ježiš a volal – Ak niekto žízni , nech príde ku mne a napije sa.“ Pripomenul, že tieto slová Ježiš hovoril v Jeruzaleme na Sviatok stánkov, keď si Židia pripomínali štyridsať rokov putovania po púšti do zaslúbenej zeme a Boh ich ochraňoval. Zdôraznil, že Ježiš hovoril o tom, že dá každému smädnému živú vodu, ktorá môže naveky uhasiť smäd po Bohu a tak nasýtiť a napojiť našu hladnú a smädnú dušu. Ďakoval Pánu Bohu, že viedol aj miestnych evanjelikov k zveľaďovaniu a udržiavaniu tohto stánok už sedemdesiat rokov. Aby sa zachoval aj pre ďalšie generácie. Navštevovali ho, modlili sa v ňom , stretávali sa v spoločensťve veriacich, mládeže aj dospelých a tak upevňovali svoju vieru. Po kázni sestra Emília Sádecká z Hoštiny pripomenula históriu modlitebne. Potom senior Marián Kaňuch posvätil nový organ a zrekonštruovanú modlitebňu. Program slávnosti spestrili miestne deti so svojim pásmom slova a spevu v ľudových krojoch, aké sa nosili v obci a zborový spevokol. Deti navštevujú modlitebňu nielen na službách Božích, ale aj pri nacvičovaní príležitostného programu. Slávnosť sa skončila spevom evanjelickej hymny Hrad prepevný.

Pri východe zo slávnostných služieb Božích pred modlitebňou a na jej nádvorí sa účastníci zhovárali a ďakovali hosťom za ich účasť. Miestne ženy ponúkali pohostenie nielen im, ale aj tým, ktorí sa slávnosti zúčastnili a prispeli i k jej obnove. Tiež mali možnosť si pozrieť vystavené dobové fotografie z posvätenia z roku 1948, ale aj zo slávností jeho spomienok pri rôznych výročiach. Mnohých však zaujala aj vystavená kniha, ktorá bola zostavená k 70. výročiu posvätenia ako spomienka na tých, ktorí ju budovali, obnovovali a žili v tejto filii s názvom „ Modlitebňa a život filie Hoština“. Bola zhotovená za pomoci mnohých obyvateľov obce, ich spomienok a dobových fotografií. Mnohé rozhovory pokračovali aj pri pohostení v dome kultúry, kde sa hostia spolu s tými, ktorí sa podieľali na obnovení modlitebne presunuli.

Emília Luhová, presbyterka CZ Púchov